

Sedmi dio od Sahiha Ebu Abdullaha Muhameda, sina Ismaila sina Ibrahima sina Mugireta sina Berdizbeha, Buharije Džu'fije, bio zadovoljan Allah, uzvišen je, od njega i ukoričio (tj. obasuo, obuhvatio) ga sa Svojom milošću (milosti) i nastanio ga (u) sredinu Svoga raja! Amin (Uslišaj)!

SAHIH BUHARIJE

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA (izvjesnih) BOLESNIKA I (izvjesnoga) LIJEČNIŠTVA (medicine)

GLAVA

(onoga) što je došlo o iskupljenju (pokrivanju, brisanju grijeha zbog podnošenja svake) bolesti (tj. zbog patnje u bolovanju) i (GLAVA) govora Allaha, uzvisio se je (tj. uzvišen je): "..... ko uradi (neko) zlo, nagradiće se sa njim (tj. kazniće se za njega, zbog njega).....".

(Smisao ovih riječi Kur'ana tumači se tako da i patnja koju vjernik u bolesti podnese i pretrpi, pored iskupljenja i brisanja njegovih grijeha, prestavlja i dio kazne za počinjeno neko zlo, i to kažnjavanje u ovozemnosti zbrisaće grijeh vjernika, pa neće biti kažnjen na drugome svijetu.)

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman Hakem, sin Nafi-'a, izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Urvete, sin Zubejra, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, žene Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekla je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema (ni jedne) od nesreće (koja) pogodi (izvjesnoga) muslimana (da bude drukčije) osim (tako da) je dao pokriti (tj. zbrisati neki dio grijeha) Allah s njom (zbog nje - te nesreće) od njega (od toga muslimana), čak (izvjesni) trn (ili: do izvjesnoga trna što) se ubode njime, (pa bilo da se je sam ubo trnom nehotimično-nenamjerno, ili da ga je neko ubo namjerno trnom)."

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Abdulmelik, sin Amra, pričao nam je Zuhejr, sin Muhameda, od Muhameda, sina Amra sina Halhaleta, od Ata-a, sina Jesara, od Ebu Seida Hudrije i od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Ne pogodi (izvjesnoga) muslimana (ništa) od umornosti, a ni bolesti, a ni brige, a ni žalosti, a ni uznemirenja, a ni tuge do (izvjesnoga) trna (što) se ubode njime (pa da će drukčije biti) osim (tako da) je dao pokriti Allah (tj. iskupiti, zbrisati) s njom (tj. zbog nje - zbog te neke nezgode, bola) od njegovih pogrešaka (jedan dio, tj. pokriće, oprostiće Allah zbog svake od tih nekih nezgoda, bolova, neprijatnosti, nesreća jedan dio njegovih - muslimanovih - pogrešaka)."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Sufjana, od Sa'da, od Abdullaha, sina Ka'ba, od njegovoga oca, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Primjer (izvjesnoga) vjernika je kao (izvjesna) sirova stabljika od (izvjesnoga) usjeva (što) savija nju (izvjesni) vjetar jedanput, a ispravlja (uspravlja) nju jedanput. A primjer (izvjesnoga) dvoličnjaka je kao (izvjesni) bor (ili kedar - što) neće prestati (da bude nepomičan, tj. koji je neprestano u uspravnom položaju sve) dok bude njegovo iščupavanje jednom jedanputa (tj. odjednom, jedan jedini puta)." A rekao je Zekerija: Pričao mi je Sad, pričao nam je sin Kaba od svoga oca Kaba, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Munzira, rekao je: pričao mi je Muhamed, sin Fulejha, rekao je: pričao mi je moj otac od Hilala, sina Alije, (koji je bio jedan) od sinova Amira, sina Luejja, (a Hilal je pričao) od Ata-a, sina Jesara, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Primjer (izvjesnoga) vjernika je kao primjer sirove stabljike od (izvjesnoga) usjeva, odakle god je došao njoj (izvjesni) vjetar, izvrnuo je (tj. savio je) nju. Pa kada se (Pa kada bi se) ispravila, izvrnula se je (savila bi se) sa (izvjesnim) iskušenjem (kao drugim jednim, nekim vjetrom). A (izvjesni) griješnik je kao (izvjesni) bor (ili kedar, kedrovo drvo - koje stoji) gluho (na duvanje vjetra) uspravno, dok je slomio (dok ne slomi, tj. dok odjednom slomi, skrši) njega Allah kada je htio (kada htjedne Allah)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Muhameda, sina Abdullaha sina Abdurahmana sina Ebu Sa'sa'ata, rekao je: čuo sam Seida, sina Jesara, Ebu Hubaba (da) govori: čuo sam Ebu Hurejreta (da) govori: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ko je (takav da) hoće Allah s njim (neko) dobro, pogodi od njega (tj. uzme nešto od njega - a to znači: stavi ga u iskušenje i nesreću da ga tako očisti od grijeha)."

GLAVA

žestine (jakosti izvjesne) bolesti.

PRIČAO NAM JE Kabisate, pričao nam je Sufjan od Aameša. A pričao mi je Bišr, sin Muhameda, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Šubete od Aameša, od Ebu Vaila, od Mesruka, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje (s njom), rekla je:

Nisam vidjela (ni) jednoga (čovjeka) žešćega na njemu bol (njegov, da ima žešći bol, tj. Nisam vidjela nikoga bolesnijega) od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Sufjan od Aameša, od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda, od Abdullaha (Mesudovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došao sam Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, u njegovoj bolesti, a on se sparava sparinom žestokom (tj. a on ima veliku vatru, temperaturu usljed bolesti, groznice), i rekao sam:

"Zaista ti zaista se sparavaš sparinom velikom (tj. ti žestoko goriš od vrućice, temperature)." Rekao sam (dalje): "Zaista to je s (toga što je slučaj) da su za tebe (tj. što ti imaš) dvije nagrade." Rekao je: "Da. Nema (ni jednoga) od muslimana (koji je takav da) pogodi njega (neko) uznemirenje (pa da će s njim biti drukčije) osim (tako da) je prosipao (tj.

da prosipa, stresa) Allah od njega njegove pogreške kao što se prosipalo (tj. kao što se prosipa, kao što opada) lišće (sa izvjesnih) stabala (drveća)."

GLAVA:

Najžešći (od) ljudi iskušenjem (po iskušenju) su (Božiji) vjerovijesnici, zatim najprvi (prvi), pa najprvi (vjernik po vjeri i moralu).

PRIČAO NAM JE Abdan od Ebu Hamzeta, od Aameša, od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda, od Abdullaha, rekao je:

Unišao sam poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a on se sparava (tj. a on gori od vrućice), pa sam rekao: "O poslaniče Allaha! Zaista ti se sparavaš sparinom žestokom (tj. goriš žestokim gorenjem od bolesti, zbog bolesti)." Rekao je:

"Da. Zaista ja se sparavam kao što se sparavaju dva čovjeka od vas."

(Dakle: Ja imam duplo veću temperaturu od vas kad ste vi bolesni i imate temperaturu.)

Rekao sam: "To je (radi slučaja) da su za tebe dvije nagrade."

(Dakle: Onda ćeš ti imati dvije nagrade, ili: Hoćeš li ti zbog toga onda imati dvije nagrade.)

Rekao je: "Da. To je tako. Nema (ni jednoga) od muslimana (koji je takav da) pogodi njega (nekakvo) uznemirenje, trn, pa (dalje) što je iznad njega (više od njega), (pa da će biti drukčije, drugačije) osim (tako da) je dao pokriti (tj. da će dati pokriti, da će pokriti) Allah s njom (s tom nesrećom, zbog nje) njegove loše činove (loša djela), kao što prosipa (stresa izvjesno) stablo svoje lišće."

GLAVA

bivanja dužnošću posjete (izvjesnoga) bolesnika.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Ebu Avanete od Mansura, od Ebu Vaila, od Ebu Musa-a Eš'arije rekao je: rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nahranite (izvjesnoga) gladnoga, i posjetite (izvjesnoga) bolesnoga, i oslobodite (izvjesnoga) zarobljenika (spasite ga zarobljeništva)."

PRIČAO NAM JE Hafs, sin Umera, pričao nam je Šubete, rekao je: izvijestio me je Eš'as, sin Sulejma, rekao je: čuo sam Muavijeta, sina Suvejda sina Mukarrina, od Bera-a, sina Aziba, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Zapovjedio je nama Poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za sedam (stvari), a zabranio je nama sedam (stvari). Zabranio je nama prsten (od toga) zlata, i oblačenje (te) svile, i brokata i teškoga brokata, i (zabranio nam je to platno) kasijsko (iz mjesta Kass, jer je bilo polusvileno) i (tu svilenu) postelju (što se je stavljala po sedlu i devećem samaru).

A zapovjedio je nama da slijedimo (te) mrtvačke nosiljke (nosila), i (da) posjećujemo (izvjesnoga) bolesnika i (da) širimo (taj) pozdrav.

GLAVA

posjete (izvjesnoga) onesviješćenoga.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Sufjan od Ibnul-Munkedira (koji) je čuo Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori:

Razbolio sam (se sa jednom) bolešću, pa je došao meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) posjeti mene (došao je on) i Ebu Bekr, i njih dva su dva pješaka (tj. došli su pješačeci, pješice njih dva). Pa su našla njih dvojica mene (da) se zanesvijestilo meni. Pa se očistio (za molitvu, tj. uzeo je abdest) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zatim je izlio svoju preostalu vodu (za čišćenje, višak vode od abdesta) na mene, pa sam se osvijestio, pa kada li (tu kod mene) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (došao mi u posjetu)! Pa sam rekao:

"O poslaniče Allaha! Kako (da) napravim u svojoj imovini? Kako (da) sudim (i izvršim) u svojoj imovini?" Pa nije odgovorio meni (ni) sa (jednom) stvari (tj. ništa), dok je (u tim momentima, ili danima) sišao (najzad) ajet (toga izvjesnoga) nasljedstva.

GLAVA

vrijednosti (vrline onoga) ko se shrve (obori, baci na zemlju, na tle) od (tj. zbog izvjesnoga) vjetra (tj. nastupa, a to znači: ko ima padavicu, epilepsiju).

(Epileptičar najednom padne kao da ga je neko bacio na tle, tlo u hrvanju. Zbog toga se izraz "sar'un" epilepsija u arapskom jeziku i uzeo u upotrebu od izraza "sar'un: baciti na tle u hrvanju".)

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja od Imrana, Ebu Bekra rekao je: pričao mi je Ata', sin Ebu Rebaha, rekao je: rekao je meni Ibnu Abas:

"Zar neću pokazati (Da, pokazaću) tebi (jednu) ženu od stanovnika (toga) raja?!" Rekao sam: "Da (tj. Deder)." Rekao je: "Ova (izvjesna) crna žena (je to). Došla je Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"Zaista ja se shrvavam (tj. padam u padavici na tle, tlo), i zaista ja se otkrivam (za to vrijeme, u tim momentima), pa moli Allaha za mene!" Rekao je:

"Ako si htjela (tj. Ako hoćeš), strpila si se (tj. strpi se na toj bolesti do smrti), a za tebe je (taj) raj (tj. a imaš raj kao nagradu za to strpljenje, za tu bolest). A ako si htjela, molio sam (tj. A ako hoćeš, odmah ću moliti Allaha) da ozdravi tebe (da ti dadne zdravlje - ili: da zaštiti tebe, da sačuva tebe od te bolesti)." Pa je rekla: "Trpim (Strpiću se)." Pa je rekla: "Zaista ja se otkrivam, pa moli Allaha da se neću otkrivati (tj. da se ne otkrivam, da ne otkrivam svojih sramotnih dijelova tijela u tim momentima)." Pa je molio za nju.

PRIČAO NAM JE Muhamed, izvijestio nas je Mahled od Ibnu Džurejdža, izvijestio me je Ata' da je on vidio Umu Zuferu - to je (jedna) žena dugačka, crna - (vidio je nju) na zastoru Ka'be.

(Veli se da je to ta žena. Međutim, neki kažu da Umu Zufera nije to ta crna žena, nego da je ta crna žena druga ličnost.)

GLAVA

vrijednosti (ili: vrline onoga) ko (je takav da) je otišao njegov vid.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs, rekao je: pričao mi je Ibnul-Had od Amra, slobodnjaka Mutaliba (Mutalibovoga), od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Zaista Allah, uzvišen je, rekao je:

"Kada sam stavio na iskušenje (Kada sam isprobao) Svoga roba sa njegove dvije drage (tj. sa dva oka), pa se je strpio, naknadio sam mu od njih dviju (tj. daću u naknadu njemu za njih dvije - taj) raj." Hoće (da kaže sa izrazom "njegove dvije drage" da se misli na) njegova dva oka (na njegove oči).

(I naš narod kaže: Slijepac je rekao da bi najviše volio vidjeti. To jest: Vid očiju je najdraža stvar čovjeku koji je vidio, pa je onda oslijepio. Zato je razumljivo što se dva oka nazivaju "dvije drage".)

Slijedio je njega (Amra) Eš'as, sin Džabira, i Ebu Zilal od Enesa, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

posjete (izvjesnih) žena (izvjesnim) ljudima.

A posjetila je Umu Derda-a (nekoga) čovjeka od stanovnika Bogomolje od Pomagača (ili: čovjeka od stanovnika izvjesne bogomolje od Pomagača).

PRIČAO NAM JE Kutejbete od Malika, od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše da je ona rekla:

Pošto je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (u) Medinu, spario se je (tj. dobio je vatru, vrućicu, groznicu) Ebu Bekr i Bilal, bio zadovoljan Allah od njih dvojice. Rekla je: Pa sam unišla njima dvojici, pa sam rekla: "O oče! Kako nalaziš tebe (sebe, tj. Kako si, Kako ti je, Kako se osjećaš)?" I: "O Bilale! Kako nalaziš tebe (sebe, tj. Kako se osjećaš i ti)?" Rekla je: A bio je Ebu Bekr, kada je uzela njega (ta njegova) vrućica (groznicu), (bio je običaja da) govori:

"Svaki čovjek je pozdravljen jutrom u svojoj porodici (sa "Dobro jutro!").

A (njegova) smrt je bliža od kajiša njegove obuće."

A bio je Bilal, kada se je iščupala (vrućica) od njega (tj. kada bi ga popustila, bio bi običaja da on) govori:

"Zar ne! Da mi je znati da li ću prenoćiti (omrknuti) sigurno (jednu) noć!

U dolini, a okolo mene (biljke Meke) izhir i dželil.

I da li ću doći sigurno (jedan) dan vodama Midženneta (Midženne).

I da li će se pokazati sigurno meni (brda), ili (vrela) Šame i Tafil."

Rekla je Aiša: Pa sam došla ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam izvijestila njega (o tome). Pa je rekao:

"Moj Bože! Omili (tj. Učini milom, dragom) k nama Medinu, kao (što) je naše milovanje (za, na) Meku ili žešće (jače, tj. kao što volimo i ljubimo Meku ili još više)! Moj Bože! I učini zdravom nju, i blagoslovi nam u njezinom mudu i njezinom sa'u. I prenesi njezinu (njenu) vrućicu (groznicu iz nje daleko), pa učini nju (vrućicu) u Džuhfu."

(Sa' je mjera koja iznosi 3,34 kg., a mud je četvrtina sa'a.)

GLAVA

posjete (izvjesnoj bolesnoj) djeci.

PRIČAO NAM JE Hadžadž, sin Minhala, pričao nam je Šubete, rekao je: izvijestio me je Asim, rekao je: čuo sam Ebu Usmana od Usameta, sina Zejda, bio zadovoljan Allah, od njih dvojice, da je (jedna) kći Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, poslala k njemu (vijest, poruku), a on je sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio, i Sa'd i Ubejj, sin Ka'ba (i u toj vijesti, poruci je rekla):

"Mislimo da je moja kći (u takvom stanju da) se je već prisutno k njoj (tj. da je na samrti), pa prisustvuj nam (tj. pa dođi nam odmah)." Pa je poslao k njoj (svoj) pozdrav i govori (joj u poruci): "Zaista je za Allaha (tj. Allahu pripada ono) što je uzeo i što je dao, i svaka stvar je kod Njega imenovana (tj. određena), pa neka sebi računa (na nagradu od Allaha), i neka se strpi." Pa je poslala (ponovno poruku, poziv da dođe i) zaklinje ga (zaklinjući ona njega da dođe). Pa je ustao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, i ustali smo (i mi s njim). Pa se podiglo (tj. Pa se stavilo to bolesno) dijete u krilo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a njegova se duša (ili osoba) potresa (dajući od sebe glas, tj. stenje). Pa su se prolila dva oka Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao njemu Sa'd:

"Šta je ovo (tj. Šta je to), o poslaniče Allaha?" Rekao je: "Ovo je milost (samilost što) je stavio nju Allah u srca (onih) koje (kojih) je htio (da obdari milostivošću, milošću) od (tj. između) Svojih robova. A neće pomilovati Allah od Svojih robova (nikoje druge) osim (tih) milostivih."

GLAVA

posjete (izvjesnim) Beduinima.

PRIČAO NAM JE Mualla, sin Eseda, pričao nam je Abdulaziz, sin Muhtara, pričao nam je Halid od Ikrimeta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, unišao (jednom) Beduinu (da) posjeti njega. Rekao je:

A bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, kada je unišao (tj. kada bi unišao nekome) bolesniku (da) posjeti njega, (bio je, tj. bio bi on) rekao njemu (bolesniku):

"Nema štete (tj. Ne bilo ti štete)! Čist (od grijeha, tj. bolest će ti zbrisati grijeh, pa ćeš ti biti čist), ako je htio (ako htjedne) Allah, uzvišen je!" Rekao je (onaj Beduin): "Rekao si: "Čist (tj. Čistačica od grijeha da je ova bolest). Nikako! Nego ona je (jedna) vrućica (što) je uzavrela, ili skočila na (jednoga) starca staroga (da ona) dadne posjetiti njemu (te) grobove (tj. da ga otjera u grob)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (tome Beduinu): "Pa da, tada."

GLAVA

posjete (izvjesnome) idolopokloniku.

PRIČAO NAM JE Sulejman, sin Harba, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Sabita, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, da je (jedan) dječak (nekih) Židova bio (običaja da) poslužuje (tj. da neki židovski dječak posluživaše) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa se je razbolio (taj dječak).

Pa je došao njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) posjeti njega, pa je rekao:

"Primi Islam." Pa je primio Islam. A rekao je Seid, sin Musejjeba, od svoga oca (pričajući): Pošto se prisustvovalo (smrtnom stanju u koje je došao) Ebu Talib (ili: Pošto je odsjela, došla - smrt - Ebu Talibu), došao je njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA:

Kada je posjetio (nekoga) bolesnika, pa je prisustvovala (došla izvjesna) molitva, pa je klanjao s njima skupa (u zajednici, zajednički).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musenna-a, pričao mi je Jahja, pričao nam je Hišam, rekao je: izvijestio me je moj otac od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (bio jednom u takvoj prilici da) su unišili njemu (neki) ljudi (da) posjete njega u njegovoj bolesti, pa je klanjao s njima sjedeći (on). Pa su počeli (oni za njim da) klanjaju stojeći (oni). Pa je dao znak k njima, to jest: Sjedite (znak kao da kaže: Sjedite). Pa pošto je završio (molitvu-namaz), rekao je:

"Zaista (taj) vođa (u molitvi takav je da) se zaista povodi za njim, pa kada je naklonio se (kada se nakloni), pa naklonite se (i vi), i kada se podigao, pa podignite se (i vi). A ako je klanjao sjedeći, pa klanjajte sjedeći (i vi)."

Rekao je Ebu Abdullah: Rekao je Humejdija: Ovaj hadis je dokinut (ukinut), jer zaista Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zadnje što je klanjao (kao imam, predvodnik u molitvi), klanjao je sjedeći, a (prisutni) ljudi iza njega su stajači (tj. klanjali su stojeći).

GLAVA

stavljanja (svoje) ruke na (izvjesnoga) bolesnika.

PRIČAO NAM JE Mekija, sin Ibrahima, izvijestio nas je Džuajd od Aiše, kćeri Sada, da je njezin otac rekao:

Razbolio sam se u Meki žestokom bolešću, pa je došao meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) posjeti mene. Pa sam rekao:

"O vjerovijesniče Allaha! Zaista ja ostavljam (jedno veliko) imanje, i zaista ja nisam ostavio (tj. ne ostavljam od nasljednika nikoga) osim jednu kćer, pa oporučujem za dvije trećine svoga imanja (u dobrotvorne svrhe), a ostavljam (tu jednu) trećinu (nasljednicima)." Pa je rekao: "Ne." Pa sam rekao: "Pa oporučujem za (tu) polovinu, a ostavljam (tu) polovinu." Rekao je: "Ne." Rekao sam: "Pa oporučujem za (tu) trećinu, a ostavljam dvije trećine (toga imanja nasljednicima)." Rekao je: "Trećina (toga imanja može se oporučiti), a (i ta) trećina je mnogo." Zatim je stavio svoju ruku (Muhamed a.s.) na njegovo (na Sa'dovo) čelo. Zatim je potrao svojom rukom na moje lice i moj stomak (tj. po mome licu i mome trbuhu), zatim je rekao:

"Moj Bože! Izliječi (Iscijeli) Sa'da, i upotpuni njemu njegovu seobu (iz Meke u Medinu)!" Pa nisam prestao (da) nalazim (tj. da osjećam) njegovu hladnoću (tj. hladnoću njegove ruke) na svojoj jetri, u (onome) što se misli (što se pričinja) k meni, do (ovoga) časa.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, rekao je: pričao nam je Džerir od Aameša, od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda, rekao je: rekao je Abdullah, sin Mes'uda:

Unišao sam poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a on se sparava žestokim sparavanjem (tj. a on je obuzet žestokom vrućicom), pa sam dotaknuo njega sa svojom rukom, pa sam rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ti se sparavaš žestokim sparivanjem (tj. ti se nalaziš obuzet žestokom vrućicom, ti imaš veliku temperaturu)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Da. Zaista ja se sparavam kao što se sparavaju dva (neka) čovjeka od vas." Pa sam rekao: "To je (iz razloga toga što je slučaj) da su za tebe dvije nagrade (određene)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Da." Zatim je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema (ni jednoga) od muslimana (koji se nađe u takvoj prilici da) pogodi njega (nekakvo) uznemirivanje, bolest, pa (onda sve ono) što je osim nje, (pa da će drukčije biti sa tim muslimanom) osim (to da) je ostavio (da će ostaviti, tj. odbaciti, stresti) Allah njegove nevaljaštine (njegova loša djela) kao što ostavi (stresa izvjesno) stablo svoje lišće."

GLAVA

(onoga) šta se govori (izvjesnom) bolesniku, i šta (bolesnik) odgovara.

PRIČAO NAM JE Kabisate, rekao je: pričao nam je Sufjan od Aameša, od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda, od Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došao sam Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, u njegovoj bolesti (kad je bio bolestan), pa sam dotaknuo njega, a on se sparava žestokim sparavanjem, pa sam rekao:

"Zaista ti zaista sparavaš se žestokim sparavanjem (dakle: ti imaš veliku temperaturu), a to je (zato što je slučaj) da su za tebe dvije nagrade." Rekao je: "Da. A nema (ni jednoga) od muslimana (koji bude takav da) pogodi njega (neko) uznemirivanje (pa da će biti s njim

drukčije) osim (tako da) su se prosipale (tj. da će se prosuti) od njega njegove pogreške kao što se prospa (tj. opada, otpada) lišće (izvjesnoga) drveća."

PRIČAO NAM JE Ishak, pričao nam je Halid, sin Abdullaha, od Halida, (sina Hazza-a), od Ikrimeta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, unišao (jednome) čovjeku (da) posjeti njega, pa je rekao (Allahov poslanik), pomilovao ga Allah i spasio:

"Nema štete! Čist (od grijeha bićeš, jer će ti bolest zbrisati grijeh), ako je htio Allah (ako htjedne Allah)!" Pa je rekao: "Nikako! Nego ona je (ona - ova bolest - je jedna) vrućica (koja) vrije na starome starcu zato da dadne posjetiti njemu (te) grobove." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Pa da, tada."

GLAVA

posjete (izvjesnoga) bolesnika jašući, i pješačeći i (bivajući) sujahačem (sajahačem, kao sujahač, sajahač) na (izvjesnom) magarcu.

PRIČAO MI JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Urveta da je Usamete, sin Zejda, izvijestio njega da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, uzjašio na (jednoga) magarca, na sedlo (ili: na pokrovac), na pokrivač fedekijski (tj. na pokrivač koji je bio po pokrovu, a taj pokrivač je bio napravljen u hajberskom selu Fedeku), i stavio je (kao svoga) sujahača Usameta iza sebe (u namjeri da) posjeti Sa'da, sina Ubadeta, prije događaja (borbe) Bedra. Pa je išao dok je prošao pokraj sijela (što) je u njemu Abdullah, sin Ubejja, (a to) je sin Selule, i to je (bilo) prije (nego) da primi Islam Abdullah. I u (tome) sijelu su pomiješani (neki ljudi) od (izvjesnih) muslimana, i idolopoklonika, obožavalaca (izvjesnih) kipova i Židova. I u (tom) sijelu je Abdullah, sin Revahata. Pa pošto je poklopila (zasula, posula to) sijelo prašina (te) tovarne životinje, pokrio je Abdullah, sin Ubeja, svoj nos sa svojim ogrtačem, (i) rekao je: "Ne prašite nam (nas)!" Pa je pozdravio Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, i zastao je i odsjeo (sjahao) je. Pa je pozivao njih ka Allahu, pa je čitao (učio) njima Kur'an. Pa je rekao njemu Abdullah, sin Ubeja:

"O čovječe! Zaista ono nema ljepše (ništa) od (onoga) što govoriš ako je (to) bilo istina (ako je to istina), pa ne uznemirivaj nas s njim u našem sijelu, i vrati se ka svome stanu. Pa ko je došao (tj. ko dođe) tebi od nas, pa pričaj njemu." Rekao je Abdullah, sin Revahata:

"Da, o poslaniče Allaha! Pa pokrij (tj. obaspi) nas sa njim u našim sijelima, pa (jer) mi zaista volimo (želimo) to." Pa su se psovali (tj. počeli su se psovati, grditi ti prisutni) muslimani, i idolopoklonici i Židovi, čak su bili blizu (da) se međusobno uzdignu (uzbune, tj. da skoče jedni na druge - dakle: za malo se nisu i pobili, potukli). Pa nije prestao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) spušta (tj. da umiruje, smiruje) njih dok su ušutjeli. Pa je pojahao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, svoju jahaću životinju dok je unišao Sa'du, sinu Ubadeta, pa je rekao njemu:

"O Sa'de! Zar nisi čuo šta je rekao Ebu Hubab?" Hoće (da kaže s time da misli na) Abdullaha, sina Ubejja. Rekao je Sa'd: "O poslaniče Allaha! Oprosti mi, i praštaj! Pa zaista već je dao tebi Allah šta (što) je dao. A zaista već su se bili složili stanovnici ovoga maloga mora (tj. maloga grada, gradića) da okruno njega (krunom vladara), pa (da) zaviju njega (zavojem gospodstva). Pa pošto se je vratilo (tj. odbilo) to sa (tom) istinom koju je dao tebi Allah, ugušio (zadavio) se je s tim. Pa to je (uzrok) koji je učinio s njime (ili: (uzrok) koji (je taj što) je učinio s njega (zbog njega) ono) što si vidio."

PRIČAO NAM JE Amr, sin Abasa, pričao nam je Abdurahman, pričao nam je Sufjan od Muhameda, (a) on je sin Munkedira, od Džabira, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došao je meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (da) posjeti mene, (a) nije jahač mazge, a ni konja (neke posebne vrste).

(Na predikat glagola "lejse: nije" dolazi često puta, više puta jedno suvišno "bi: sa", koje se obično ne prevodi, pa umjesto doslovnoga "lejse bi rakibin: nije sa jahačem....", treba prevesti: nije jahač. Izraz "birzevnun" znači: teški tovarni konj, ili teška tovarna životinja.)

GLAVA

govora (izvjesnoga) bolesnika: "Zaista ja sam bolan (bolestan)!", ili: "Vaj glava (me boli)!", ili: "Pojačao se je sa mnom (moj) bol!", i (GLAVA) govora Ejuba (Joba): "..... da sam ja (u takvom stanju da) je dotaknulo mene (izvjesno, teško) oštećenje (tj. oboljenje, bolest), a Ti si milostiviji (od svih) milostivih (tj. a Ti si najmilostiviji)".

PRIČAO NAM JE Kabisate, pričao nam je Sufjan od Ibnu Ebu Nedžiha i Ejjuba (Sahtijanije), od Mudžahida, od Abdurahmana, sina Ebu Lejla-a, od Kaba, sina Udžreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Prošao je pokraj mene Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a ja ložim pod (svoj) lonac (vatra), pa je rekao:

"Da li uznemiruju (uznemiravaju) tebe insekti (vaši, uši) tvoje glave?" Rekao sam: "Da." Pa je pozvao (izvjesnoga) brijača (bricu), pa je obrijao njega. Zatim je zapovjedio meni za (izvesno) iskupljenje (toga brijanja u hodočašću prije nego je vrijeme da se može u hodočašću brijati ili šišati glava).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Jahja-a, Ebu Zekerija, izvijestio nas je Sulejman, sin Bilala, od Jahja-a, sina Seida, rekao je: čuo sam Kasima, sina Muhameda (da) je rekao: Rekla je Aiša:

"Vaj glava (moja me boli jako)!" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "To da je bilo (tj. To da se dogodi tebi da umreš), a ja sam živ, pa (da) tražim oprost za tebe i (da) molim za tebe." Pa je rekla Aiša: "Vaj izgubljenosti (ili: Vaj izgubila sam sina)!"

(A to je, u stvari, samo način izražavanja kukanja za nečim, ili na nešto. Ovdje je, kako se vidi dalje iz teksta, izražavanje negodovanja Aiše na riječi žaljenja koje joj je Muhamed a.s. izrekao, a u koje ona nije vjerovala, pa je zato i rekla to "Va sukljah: Kuku meni!".)

"Tako mi Allaha zaista ja zaista mislim (za) tebe (da si takav da ti) voliš moju smrt, i da je bilo to (tj. da bude to, da umrem), zaista bi (ti) bio (na) kraju tvoga (svoga) dana (u koji bi me ukopao) provodilac svadbe (tj. spolnoga odnošaja, odnosa) sa nekom (od) svojih žena." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ja sam (u bolesnijem stanju i moram da rekнем) vaj glava (me boli, tj. Uh što mene boli glava)! Zaista već sam namjeravao (pomišljao), ili htio sam da pošaljem k Ebu Bekru i njegovom sinu, i (da) ugovorim (tj. da oporučim da on bude halifa, rukovodilac muslimana poslije mene zbog toga što ne želim) da govore (izvjesni) govornici (ljudi) ili (da) priželjkuju (izvjesni) priželjkivači (da neko drugi bude halifa). Zatim sam rekao: Neće Allah i odbiće

(izvjesni) vjernici (svakoga drugoga osim Ebu Bekra), ili odbiće Allah i neće (htjeti) vjernici drugoga osim Ebu Bekra - sumnja potječe od nekoga iz lanca pripovjedača (da li je rečeno "Neće Allah i odbiće vjernici", ili: "Odbiće Allah i neće vjernici".).

PRIČAO NAM JE Musa, pričao nam je Abdulaziz, sin Muslima, pričao nam je Sulejman od Ibrahima Tejmije, od Harisa, sina Suvejda, od Ibnu Mes'uda, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Unišao sam Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, a on se sparava (tj. gori od velike vrućice, vatre, temperature), pa sam dotaknuo njega, pa sam rekao:

"Zaista ti zaista sparavaš se žestokim sparivanjem." Rekao je: "Da, kao što se sparavaju dva čovjeka od vas." Rekao je: "Za tebe (tj. Ti onda imaš) dvije nagrade." Rekao je: "Da. Nema (ni jednoga) od muslimana (što) pogodi njega (neko) uznemirenje, bolest pa (još drugo nešto) osim nje, (neće drukčije proći) osim (tako da) je ostavio (tj. da će ostaviti, stresti, oprostiti) Allah njegove nevaljalštine kao što ostavlja (tj. stresa, odbacuje izvjesno) stablo svoje lišće."

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulaziz, sin Abdullaha sina Ebu Selemeta, izvijestio nas je Zuhrija od Amira, sina Sa'da, od njegovoga oca rekao je:

Došao je nama poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) posjeti mene od (tj. zbog jednoga) bola (koji) se je pojačao sa mnom (meni u) vrijeme Oproštajnoga hodočašća. Pa sam rekao: "Doprlo je sa mnom od (moga) bola (ono) što vidiš, a ja sam posjednik imanja (tj. a ja sam imućan, bogat), a neće naslijediti mene (niko) osim (jedna) kći moja. Pa da li (da) milodarim sa dvije trećine svoga imanja?" Rekao je: "Ne." Rekao sam: "Sa (njegovom) polovinom?" Rekao je: "Ne." Rekao sam: "Trećinu (njegovu)?" Rekao je: "Trećina (njegova) je mnogo (i to je mnogo). Da ostaviš svoje nasljednike imućne, bolje je od (toga nego) da ostaviš njih siromašne (pa da) pružaju svoj dlan (izvjesnim) ljudima (proseći). I nećeš utrošiti (nikada nikakav) trošak (što) tražiš sebi s njim lice Allaha (tj. Allahovo zadovoljstvo, pa da drukčije bude) osim (tako da) si se nagradio na (za) njega (tj. da ćeš biti nagrađen za taj trošak), čak (i za ono) što stavljaš u usta svoje žene."

GLAVA

govora (izvjesnoga) bolesnika: "Ustanite od mene!"

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Musa-a, pričao nam je Hišam od Mamera. - H - A pričao mi je Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Abdurezak, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ubejdulaha, sina Abdullaha, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Pošto se učinio prisutnim (ka smrti, tj. Pošto je došlo vrijeme da umre) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a u (njegovoj) kući (sobi) su (neki) ljudi, u (tj. među) njima je (i) Umer, sin Hattaba, rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ovamo, (da) napišem (ili: Ovamo! Napisaću) vama (jednu) knjigu (takvu da) nećete zalutati poslije nje." Pa je rekao Umer: "Zaista Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, već (je u takvom stanju da) je nadvladao (savladao) njega (njegov) bol, a kod vas je Kur'an. Dosta nam je knjiga Allaha." Pa su se protivili (razišli u mišljenju i stavovima) stanovnici (prisutni te njegove) kuće (sobe), pa su se prepirali. Od njih je (neko takav) ko govori:

"Približite (da) napiše vama Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, knjigu (takvu da) nećete zalutati poslije nje." A od njih je (neko takav) ko govori (ono) što je rekao Umer. Pa pošto su umnožili (svoj taj neuračunljivi) govor i protivljenje (neslaganje) kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ustanite (tj. Odlazite)." Rekao je Ubejdulah: I bio je Ibnu Abbas (običaja da) govori:

Zaista nesreća, sva nesreća je što se je rastavilo između poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i između (toga) da napiše njima tu knjigu od (tj. rastavilo se je zbog) njihovoga protivljenja (neslaganja) i njihove galame (vike, buke).

GLAVA

(o onome) ko je odnio (svoje) bolesno dijete zato (da) se moli za njega.

PRIČAO NAM JE Ibrahim, sin Hamzeta, pričao nam je Hatim, on je sin Ismaila, od Džuaжда rekao je: čuo sam Saiba, sina Jezida, (da) govori:

Odnijela je mene moja tetka (po majci) ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekla:

"O poslaniče Allaha! Zaista sin moje sestre je bolan." Pa je potrao moju glavu, i molio je meni za (Allahov) blagoslov. Zatim se očistio (za molitvu - abdestio, uzeo abdest), pa sam pio od njegove vode (za čišćenje). I ustao sam iza (ozadi) njegovih leđa, pa sam pogledao (tj. gledao) ka prstenu (pečatu, biljegu, mladežu toga, izvjesnoga) vjerovijesništva između njegovih dviju plečki (pleća) kao puca (puca, pula, dugme izvjesne ukrašene sobe (za mladu koja se soba napravi, a ta se soba napravi unutar kuće kao neka vrsta šatora).

GLAVA

željenja (priželjkivanja izvjesnoga) bolesnika (svoju) smrt (svoje smrti).

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Sabit Bunanija od Enesa, sina Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neka ne želi nipošto jedan (od) vas (svoju) smrt od štete (tj. zbog neke štete koja) je pogodila njega. Pa ako je bio (u takvom stanju da) nema bijega (od toga da bude) činilac (nečega, tj. da ne može izbjeći da nešto ne učini, da ne rekne), pa neka rekne:

"Moj Bože! Daj živjeti meni dok je bio (moj) život bolji meni. A usmrti me, kada je bila (tj. kada bude moja) smrt bolja meni."

(To jest: "Daj mi da živim, dok je za mene bolje da živim, a daj da umrem, kada bude za mene bolje da umrem.)

PRIČAO NAM JE Adem, rekao je: pričao nam je Šubete od Ismaila, sina Ebu Halida, od Kajsja, sina Ebu Hazima, rekao je:

Unišli smo Habbabu (da) posjetimo njega, a već se pržio sedam prženja (tj. a već se je sedam puta pržio i spaljivao sebi vrućim usijanim željezom ranu na stomaku), pa je rekao:

"Zaista naši drugovi koji su se proturili (naprijed, tj. koji su prije nas umrli), prošli su i nije okrnjila njima ovozemnost (tj. ovozemna uživanja i naslade nisu im okrnjile njihovu nagradu za dobra djela njihova na budućem svijetu koju će dobiti). A zaista mi smo pogodili (ono) što nećemo naći (što ne nalazimo) za njega (nikakvo drugo) mjesto osim (izvjesnu) prašinu (zemaljskoga tla). I da nije (toga) da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, zabranio nama da (dakle: da nam nije zabranio da) molimo za (svoju) smrt, zaista bih molio za nju." Zatim smo njemu došli drugi puta, a on gradi (jedan) svoj zid, pa je rekao:

"Zaista (izvjesni) musliman nagrađiva se u svakoj stvari (tj. nagradiće se za svaku stvar što) utroši nju, osim u stvar (tj. osim za stvar što) učini nju u ovu prašinu (u ovu zemlju - a to znači: u ovaj zid, u gradnju zgrada, a naročito raskošnih)."

PRIČAO NAM JE Ebul-Jeman, rekao je: izvijestio nas je Šuajb od Zuhrije rekao je: izvijestio me je Ebu Ubejd, slobodnjak Abdurahmana, sina Avfa, da je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega, rekao: čuo sam poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Neće uvesti (ni) jednoga (čovjeka) njegov posao (rad u) raj." Rekli su: "A (zar) ni ti, o poslaniče Allaha?" Rekao je: "A ni ja (neću drukčije unići u raj) osim da ukoriči (tj. da obaspe, obuhvati) mene Allah sa dobrotom i milošću (Svojom velikom). Pa budite pravi (ispravni), i približite se (njoj - pravičnosti, onome što je pravo). I neka ne želi nipošto jedan (od) vas (svoju) smrt. Ili (bio) dobročinitelj, pa možda on da sebi poveća dobro. I ili (bio) loš, pa možda on da traži zadovoljstvo (Allahovo pokajanjem i vraćanjem na dobra djela prije smrti)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Ebu Šejbeta, rekao je: pričao nam je Ebu Usamete od Hišama, od Abbada, sina Abdullaha sina Zubejra, rekao je: čuo sam Aišu, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je: čula sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a on je oslonjen k meni (tj. na mene - da on) govori:

"Moj Bože! Oprosti mi, i pomiluj me, i priključi me sa (najvišim) društvom (ili: sa Najvećim Blagim, ili: sa izvjesnim najvišim drugom)!"

(Veli se da je ovaj hadis Buharija ovdje uvrstio da pokaže da u času kada čovjek već osjeti da mora da umre, onda čovjek može da moli da bude sjedinjen i priključen lijepom društvu. I to nije u suprotnosti sa prednjim hadisima.)

GLAVA

molitve (dove izvjesnoga) posjetioca za (izvjesnoga) bolesnika.

A rekla je Aiša, kći Sa'da, od svoga oca (pričajući da) je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Moj Bože! Izliječi Sa'da!"

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Avanete od Mansura, od Ibrahima, od Mesruka, od Aiše da bi poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, bio, kada bi došao (nekom) bolesniku, ili se je donio on k njemu, rekao (tj. bio bi rekao, rekao bi ovo):

"Odvedi (tj. Odstrani ovu) štetu (tj. bol), Gospodaru (svih) ljudi! Izliječi, i Ti si (Onaj pravi) koji liječi. Nema lijeka osim Tvoj lijek. Lijekom (takvim izliječi koji) neće ostaviti (nikakvu) bolest."

A rekao je Amr, sin Ebu Kajsa, i Ibrahim, sin Tahmana, od Mansura, od Ibrahima i Ebu Duha-a: kada bi se donio (doveo izvjesni) bolesnik..... A rekao je Džerir od Mansura, od Ebu Duha-a, samoga njega, i rekao je: kada bi došao (nekom) bolesniku.....

GLAVA

čišćenja (izvjesnoga) bolesnika za (tj. zbog izvjesnoga) bolesnika.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Bešara, pričao nam je Gunder, pričao nam je Šubete od Muhameda, sina Munkedira, rekao je: čuo sam Džabira, sina Abdullaha, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Unišao je meni Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, a ja sam bolestan, pa se očistio (za molitvu, radi molitve), i izlio je na mene (ostatak svoje vode za čišćenje), ili je rekao: "Izlijte na njega!" Pa sam razumio (tj. Pa sam se osvijestio, došao ka svijesti), pa sam rekao:

"O poslaniče Allaha! Neće naslijediti mene (niko drugi) osim (jedna) osoba koja nema roditelja ni djece, pa kako je (moje) nasljedstvo? (tj. pa kako i na koji način će biti naslijedeno moje imanje?)."

Pa je sišao ajet (tih) propisa (o nasljedstvu, tj. ajet u kojem se propisuje zakonski nasljedni dijelovi za pojedine srodnike).

GLAVA

(onoga) ko je molio za dizanje (tj. odstranjivanje izvjesne) epidemije (opće zarazne bolesti) i (izvjesne) vrućice (groznice).

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik od Hišama, sina Urveta, od njegovoga oca, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Pošto je došao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sparavao se (tj. dobio je vrućicu, groznicu) Ebu Bekr i Bilal. Rekla je: Pa sam unišla njima dvojici, pa sam rekla:

"O moj oče! Kako nalaziš sebe (Kako si)?" I: "O Bilale! Kako nalaziš sebe?" Rekla je: A bio je Ebu Bekr, kada je (kada bi) uzela njega (ta) vrućica, (bio bi običaja da) govori:

"Svaki čovjek je jutrom pozdravljen u svojoj porodici (sa: Dobro jutro!).
A (njegova) smrt je bliža od kajiša njegove obuće."

A bio je Bilal, kada bi se iščupao od njega (bol te vrućice, bio je običaja da) podigne svoj glas, pa govori:

"Želio bih znati da li ću zanoćiti svakako (jednu) noć.
U (jednoj) dolini, a okolo mene (biljke) izhir i dželil.

I da li ću doći svakako (jedan) dan vodama Midženneta (Midženne).
I da li će se pokazati svakako meni (brda ili vrela) Šame i Tafil."

Rekao je: Rekla je Aiša: Pa sam došla poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa sam izvijestila njega (o tome). Pa je rekao:

"Moj Bože! Učini milom (Omili) k nama Medinu kao naša ljubav (što je za) Meku (prema Meki) ili žešće (jače da zavolimo Medinu), i učini zdravom nju, i blagoslovi nama u njezinom sa'u i njezinom mudu (mud je četvrtina od sa'a), i prenesi njezinu vrućicu (groznicu), pa stavi nju u Džuhfu."